

Drinkable River in Maashees.

Een paar generaties geleden was het water uit de meeste rivieren nog drinkbaar voor de mens. Nu echter in bijna geen één meer. Drinkbaar water uit een rivier is een goede indicator voor een gezonde omgeving, voor een gezond leven.

Li An Phoa vraagt aandacht voor de kwaliteit van het rivierwater middels haar actie Drinkable Rivers. Zij maakt een wandeling langs de Maas vanaf de oorsprong op het Plateau van Langres in Frankrijk tot aan monding in de Noord Zee in de buurt van Rotterdam. Op haar wandeling ontmoet zij veel mensen, zo ook de kinderen van basisschool St. Antonius in Maashees.

Het is zomerswarm op dinsdagmiddag 03 juli in de laatste schoolweek voordat de verdiende zomervakantie kan beginnen. De 20 kinderen van groep 7/8 zitten vol verwachting in de klas wachtend op de dingen die komen gaan. Drie vrijwilligers van IVN Maasvallei (Ger – Walter – Theo) nemen de kinderen en hun meester Chiel mee naar de Kampagnebeek in Maashees. Deze beek mondt direct uit in de Maas. De kinderen gaan onderzoeken of er nog “leven” in deze beek en de Maas zit. Gewapend met schepnetten, bakken, emmers, loepjes en opzoekkaarten gaan ze op pad.

Vanessa, van de Brabantse Milieufederatie, heeft voor al deze spullen gezorgd. Ze heeft de Provincie Noord-Brabant bereid gevonden om dit allemaal te kunnen aanschaffen.

Er wordt in het water getuurd, met emmers en netjes geschept. De opbrengst is minimaal. Een verdwaald waterslakje wordt in een van de bakken gezet. Het enthousiasme daalt enigszins totdat een van de kinderen roept; een visje in m'n netje. Iedereen weer op scherp en er wordt volop geschept. De “oogst” groeit met de minuut. Veel kleine visjes, slakjes, torretjes, salamanders, bloedzuigers, larven van muggen en geel gerande waterkevers, schrijvertjes en bootsmannetjes vinden hun tijdelijk onderkomen in een van de bakken.

Omdat de zoekkaart niet direct uitkomst biedt wat de visjes betreft, geeft een toevallig aanwezige Poolse visser uitleg.

Onder tussen is Li An gearriveerd op de locatie. De kinderen kunnen zich nog maar moeizaam loswaken van het scheppen met de emmers en netjes. Uiteindelijk heeft iedereen een plekje in de schaduw gevonden en kan Li An met haar verhaal beginnen. Li An, een ras verteller, neemt de kinderen mee met haar wandeltocht langs de Maas. Ze vraagt de kinderen haar te helpen bij het onderzoeken van het water in Maas. Samen komen ze tot de conclusie dat de temperatuur van het water 24°C is, dat er niet erg veel zuurstof in het water zit en de ph waarde ergens tussen de 7 en zit.

Verder nemen ze nog wat monsters van het water die opgestuurd worden naar de universiteit van Wageningen voor nader onderzoek.

De middag is te kort, want er is nog veel te vragen en te doen. Maar de tijd dwingt om terug te gaan naar school. De kinderen nemen afscheid van Li An en de andere mensen die geholpen hebben. Een mooie middag waarop, ondanks dat het schooljaar al bijna voorbij is, de kinderen heel veel geleerd hebben.

Boxmeer, 04 juli 2018

Theo van Lankveld (Slabox Boxmeer, IVN Maasvallei).